

תת"ע 7865/10/17 - מדינת ישראל נגד מרואן חמדאן

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 7865-10-17 מדינת ישראל נ' חמדאן
בפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מרואן חמדאן

הנאשם

הכרעת דין

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו נהיגה ברכב שהיה בתנועה תוך שימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית וזאת בניגוד לתקנה 28 (ב) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961.

2. על פי הודעת תשלום הקנס (ת/1), ביום 5.5.17, בשעה 9:16, נהג הנאשם ברכב מס' רישוי 6140563, בצומת כביש 85 וכביש 854, ובעת שהרכב היה בתנועה, השתמש בטלפון הנייד, שלא באמצעות דיבורית.

טענות הצדדים

3. לטענת המאשימה הנאשם דיבר בטלפון הנייד בהיותו בתנועה, כשהוא מחזיק בו בידו השמאלית, צמוד לאוזן שמאל.

לטענת הנאשם הוא לא אחז בטלפון ודיבר בטלפון, בעת שהרכב היה בעמידה, באמצעות אוזניית "בלוטוס".

מטעם התביעה העידו:

רס"ב אברהם חדד, עורך הדוח (להלן - רס"ב חדד).

המתנדב מר אלי רז (להלן - מר רז).

כן הוגשו המסמכים הבאים:

ת/1 - הדוח.

ת/2 - מזכר שערך רס"ב חדד.

ת/3 - מזכר שערך המתנדב.

מטעם ההגנה העידו:

הנאשם.

מר יוסף מיעארי, נוסע באוטובוס (להלן - מר מיעארי).

דין והכרעה

4. לאחר ששמעתי את הצדדים והתרשמתי מעדויותיהם לפני ולאחר שעיינתי בחומרים שהוצגו והוגשו, שוכנעתי מעל לכל ספק סביר כי עובדות כתב האישום הוכחו בפניי.

א. מטעם התביעה העידו רס"ב חדד ומתנדב שהיה עמו.

רס"ב חדד ערך דוח מפורט על האירוע ואני מקבלת כמהימנה את עדותו.

על פי הדוח, בעת שישב בניידת המשטרתית, בכסא ימני קדמי, הבחין בשעה 9:16, בנאשם, נהג אוטובוס, אוחז בטלפון הנייד ביד שמאל, צמוד לאוזן שמאל, ומשתמש בו. בשלב זה ביקש משותפו לבצע פנייה שמאלה ופרסה והניידת נסעה בעקבות נהג האוטובוס, תוך שמירה על קשר עין רציף עמו, עד שנעצר בצומת כפר נאחף, שם העלה קבוצת ילדים. בשעה 9:24 נעצרה הניידת לפני האוטובוס. רס"ב חדד פנה לנאשם, מסר לו את מהות העבירה והנאשם הכחיש. צוין כי מבדיקת הטלפון עלה כי נערכה שיחת טלפון בשעה 9:16.

בתגובת הנאשם לדוח נרשם: **"אני דיברתי כשהייתי בעמידה"**.

ממזכר שערך רס"ב אברהם חדד (ת/2) עולה כי עלה לאוטובוס לאחר שהנאשם העלה קבוצת ספורט של נערים, והבחין כי מכשיר הטלפון של הנהג היה מונח בתחתית לוח השעונים של האוטובוס. צוין כי במקום מושבו של הנהג, לא הבחין בדיבורית מובנית או אחרת או בעריסה.

בעדותו לפני חזר רס"ב חדד על הפרטים שנמסרו בדוח (עמ' 4 לפרו', ש' 16). לשאלת הנאשם כיצד יכול היה להבחין בו ממרחק של 20 מטר, השיב: **"יכולתי לראות המזג אוויר היה טוב"** (עמ' 4 לפרו', ש' 18) ובהמשך: **"אם אני לא רואה את העבירה ב - 100 אחוז אני לא רושם דו"ח"** (עמ' 5 לפרו', ש' 7-8).

עולה מהאמור כי רס"ב חדד ציין בדוח ובמזכר פרטים מדויקים בנוגע לאירוע ולמיקום מכשיר הטלפון, לאחר שבוצעה בו

שיחה.

גרסתו של המתנדב רז תומכת בעדותו של רס"ב חדד.

רז, בהגנותו, ציין במזכר שערך (ת/3), כי לא הבחין בעבירה, מאחר שנהג בניידת, אך תיאר בפרוטרוט את השתלשלות העניינים. ממזכרו עולה כי רס"ב חדד ביקש ממנו לנסוע בעקבות האוטובוס ולעצור בצומת נאחף, לאחר שהבחין בנאשם מבצע את העבירה האמורה. כן צוין כי בעת רישום הדוח התבקש הנאשם למסור לרס"ב חדד את מספר הטלפון הנייד שלו אך הלה טען כי אין לו מכשיר טלפון. לאחר מספר דקות, צוין, הנאשם הסכים לתת את מספר הטלפון שלו. בנוסף צוין כי הנאשם מסר שלא דיבר בטלפון בנסיעה אלא בעמידה ואמר **"נפגש בבית משפט. אתה טירון"**.

בעדותו לפני מסר מר רז כי הוא מעיד בהתבסס על המזכר שערך דקות אחדות לאחר רישום הדוח (עמ' 5 לפרו', ש' 3 ו 8).

לשאלת הנאשם כיצד שמע את דבריו, בעת ששהה בניידת, השיב כי בתחילה ישב בניידת, אך כשהחל רישום הדוח הוא עמד בסמוך לדלת האוטובוס (עמ' 5 לפרו', ש' 32).

רז דחה את טענת הנאשם לפיה הנאשם הסכים מלכתחילה למסור את מספר הטלפון שלו לשוטר, ומסר בעדותו: **"תוך כדי רישום הדוח הוא ביקש ממך את מס' הטלפון ואמרת שאין לך. אמרת ניפגש בביהמ"ש"** (עמ' 5 לפרו', ש' 4-5).

עדוּתו של רז משתלבת בעדותו של הנאשם, והותירה בי רושם של עד אמין ומקצועי.

ב. הנאשם מסר גרסה כבושה, שהועלתה לראשונה בבית המשפט ואשר עומדת בסתירה לעדותו של העד מטעמו.

בעוד שבתגובתו לדוח מסר כי דיבר בטלפון, בעת שהרכב עמד, בעדותו לפני מסר כי בעת שהעלה את הילדים לרכבו, והרכב עמד, השתמש בדיבורית, שהפעלתה היא באמצעות אוזניית "בלוטוס" והוא כלל אינו משתמש בטלפון. (עמ' 7 לפרו', ש' 21-24).

כשנשאל הנאשם בחקירתו מדוע לא מסר לשוטר, בעת כתיבת הדוח, כי דיבר באמצעות דיבורית, השיב: **"אני לא צריך לגלות לו מה שיש לי. כל מה שיש לי בכיס אני לא צריך לתת לו"** (עמ' 9 לפרו', ש' 14).

תשובתו זו של הנאשם תמוהה, שהרי ככל שעמדה לו טענת הגנה כלשהי, מדוע שימנע ממסירתה בעת שהודע לו על ביצוע העבירה.

משקלה של עדות כבושה וערכה הינם מועטים ביותר וזאת משום החשש שיש לאמיתותה ומהימנותה של עדות זו (ראה: **ע"פ 677/84 דוד אביטן ואח' נ' מ"י**, פד"י מא (4) 33).

יתירה מכך, הנאשם אישר את גרסתו של רס"ב חדד לפיה הטלפון היה מונח על לוח השעונים (עמ' 6 לפרו', ש' 19), עובדה שיש בה לחזק את גרסת התביעה.

כך גם גרסתו של הנאשם לפיה רס"ב חדד פנה אליו בשעה 9:17, ולא בשעה 9:24, כפי שטוען חדד, והוא אף אמר זאת לחדד אך חדד השיב לו כי השעון שלו אינו תקין (עמ' 5 לפרו', ש' 20-21), מעלה תמיהות ונמסרה לראשונה בבית המשפט. ניכר כי גרסתו זו נמסרה על מנת שתשתלב עם טענתו, לפיה, דיבר בטלפון בשעה 9:16, בעת שהיה בעמידה.

יצוין כי טענתו של הנאשם כי דיבר בטלפון בעת שהיה בעמידה, העומדת בסתירה לגרסת עד התביעה המרכזי, רס"ב חדד, שהותיר בי רושם אמין, יש בה משום ביטוי להכרת אשמה מצדו, וחיזוק לגרסת עדי התביעה.

ג. חיזוק נוסף לגרסת התביעה ניתן למצוא בעדותו של עד ההגנה, מר מיעארי, אשר עמדה בסתירה לעדותו של הנאשם. בעוד שלטענת הנאשם מר מיעארי לא היה באוטובוס בעת רישום הדוח, אלא רק בשעה שדיבר בטלפון (עמ' 8 לפרו', ש' 22), מר מיעארי עמד על כך כי שהה באוטובוס בעת רישום הדוח (עמ' 10, ש' 1-4). כשעומת עם דברי הנאשם לפיהם הוא לא היה באוטובוס, השיב בנחרצות: "זה לא נכון" (עמ' 10 לפרו', ש' 7-8).

זאת ועוד, הנאשם מסר בעדותו כי דיבר עם מר מיעארי על האירוע (עמ' 8 לפרו', ש' 20-21), ומכאן שהמשקל שיש לייחס לעדותו של מר מיעארי לעניין העבירה, נמוך, מחשש לתיאום גרסאות בינו לבין הנאשם.

ד. נוכח האמור, לאחר שהזהרתי את עצמי כי מדובר בגרסה מול גרסה אני קובעת כי אני מעדיפה את גרסת התביעה על פני גרסת הנאשם.

לסיכום, המאשימה הוכיחה מעל לכל ספק סביר את המיוחס לנאשם בכתב אישום. לפיכך אני מרשיעה את הנאשם בעבירה של שימוש בפלאפון נייד תוך נהיגה ובתנועה ללא דיבורית בניגוד לתקנה 28 (ב) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961.

המזכירות תשלח העתק הכרעת הדין לצדדים ותזמנם לטיעונים לעונש ליום 16.5.18 בשעה 10:30.

ניתנה היום, י"ז אייר תשע"ח, 02 מאי 2018, בהעדר הצדדים.